

«Γιατί ο παρατεταμένος θηλασμός ή η χρήση πιπίλας και το πιπίλισμα του δαχτύλου, είναι πιο πιθανό να δημιουργήσουν την ανάγκη του παιδιού για λογοθεραπεία;»

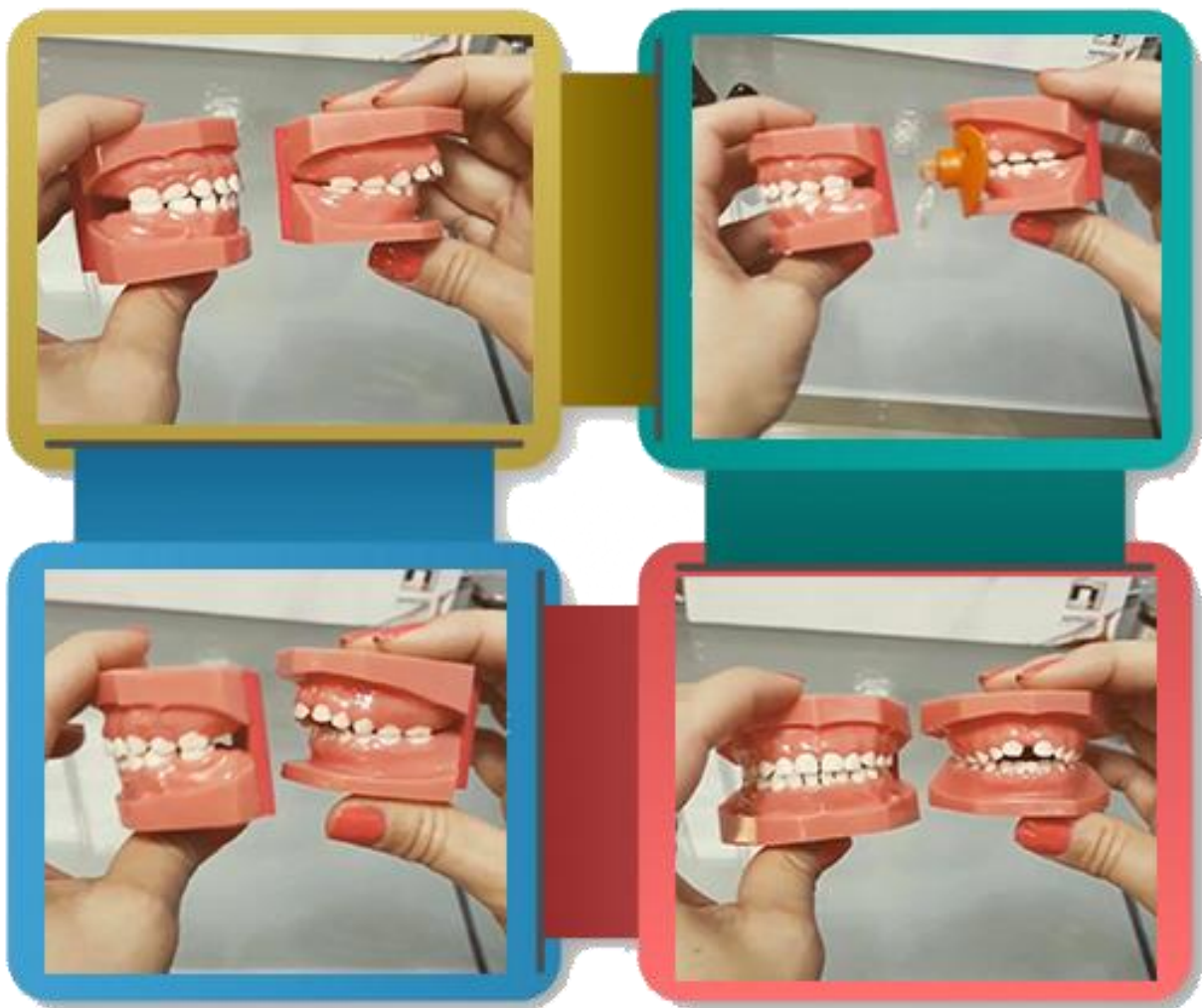

Ο παρατεταμένος θηλασμός, αλλά κυρίως η χρήση της πιπίλας και το πιπίλισμα του δαχτύλου, είναι συχνά φαινόμενα στην ανάπτυξη πολλών παιδιών σήμερα. Η δυσκολία διακοπής τους έγκειται τόσο στη δύναμη της συνήθειας, αλλά και στο συναισθηματικό δέσιμο που αναπτύσσεται στα παιδιά γι' αυτά (π.χ. νιώθουν ασφάλεια και σιγουριά). Ωστόσο οι επιπτώσεις που έχουν στη φυσιολογική ανάπτυξη της στοματικής κοιλότητας είναι σημαντικές. Λανθασμένη λειτουργία των μυών και λανθασμένες συνήθειες που αφορούν τους βασικούς αρθρωτές (γλώσσα, χείλη, δόντια, γνάθος) οδηγούν σε **στοματοπροσωπική μυολειτουργική διαταραχή**, που εκτός από τις επιπτώσεις στην αισθητική του προσώπου, οδηγεί στο να παρουσιάζει το άτομο και δυσκολίες στην ομιλία του (*αρθρωτική διαταραχή*), στην λειτουργική μάσηση και κατάποση (*διαταραχές σίτισης*) και μεγαλώνοντας και σε τομείς που αφορούν τη μαθησιακή του πορεία (*δυσκολίες συγκέντρωσης - υπερκινητικότητα, δυσαναγνωσία*).

Ας δούμε πιο συγκεκριμένα τι εννοούμε όταν λέμε στοματοπροσωπική μυολειτουργική διαταραχή, ποια είναι η εικόνα της και ποια τα αποτελέσματα που κάνουν τη λογοθεραπεία απαραίτητη:

- Η οδοντοστοιχία της άνω γνάθου υπερισχύει της οδοντοστοιχίας της κάτω γνάθου, με αποτέλεσμα να μην κλείνει σωστά το στόμα του παιδιού
- Η υπερώα (το άνω μέρος του στόματος-ουρανίσκος) αλλάζει σχήμα από το φυσιολογικό, γίνεται βαθιά, τοξωτή και μακρόστενη
- Η ανώμαλη σύγκλιση δοντιών (πεταχτά δόντια) και τυχόν ανωμαλίες στη στοματική κοιλότητα (στενή γνάθος, βαθιά υπερώα, τοξωτή και μακρόστενη) πιθανό να προκαλέσουν **σιελόρροια, δυσκολίες σίτισης,** αλλά και **σοβαρές διαταραχές της άρθρωσης**
- Η γλώσσα προέχει από το στόμα, συχνά σπρώχνοντας τα δόντια της άνω γνάθου (σε κάποιες περιπτώσεις ακόμα πιο έντονα κατά τη διαδικασία της κατάποσής, κάτι μη φυσιολογικό)

- Επηρεάζεται η αναπνοή, καθώς το παιδί αναπνέει περισσότερο από το στόμα, ενώ παράλληλα αυξάνεται ο κίνδυνος για μολύνσεις, όπως η αμυγδαλίτιδα. Η μη φυσιολογική αναπνοή έχει επιπτώσεις στην **καταληπτότητα της ομιλίας** του παιδιού, καθώς δυσχεραίνει την εκφορά πολυσύλλαβων λέξεων ή μεγάλων φράσεων, τόσο στον αυθόρμητο λόγο, όσο και στην ανάγνωση σε μεγαλύτερες ηλικίες
- Είναι πιθανή η παρουσίαση αποφρακτικής άπνοιας, γεγονός που μπορεί να επηρεάσει τη διανοητική κατάσταση του παιδιού, τη διάθεση, αλλά και την απόδοση στο σχολείο, συχνά προκαλώντας υπερκινητικότητα

Επιπρόσθετα,

- Τα δόντια των παιδιών παρουσιάζουν πιο συχνά τερηδόνα ή πάσχουν από πιο σοβαρές παθήσεις
- Τα δόντια συναθροίζονται, δηλαδή βγαίνουν σε ένα σημείο όλα μαζί
- Τα μάγουλα δεν είναι στρογγυλά, όπως είναι το φυσιολογικό, αλλά δίνουν την εικόνα πως είναι «ρουφηγμένα»

Η παραπάνω κλινική εικόνα μπορεί να οφείλεται και σε νευρολογικές αναπτυξιακές διαταραχές (π.χ. σύνδρομο Charge, σχιστίες κ.ά.).

Είναι απαραίτητο ο κάθε γονιός να συμβουλευτεί τον παιδίατρο για την ομαλή, έγκαιρη διακοπή του θηλασμού μετά το πρώτο έτος (μετά τους 12 μήνες), καθώς και τη διακοπή της πιπίλας ακολουθώντας αναπτυξιακά την πορεία του παιδιού. Στην περίπτωση του πιπιλισματος του δαχτύλου μετά τα τέσσερα, είναι βοηθητική η καθοδήγηση - συμβουλή ενός παιδοψυχολόγου, εφόσον η διακοπή της συνήθειας αυτής είναι σημαντική για την αυτοπεποίθηση και το συναισθηματικό κόσμο του παιδιού.

Βασιλάκη Αλεξάνδρα

Λογοθεραπεύτρια

*Πληροφορίες παιδιατρικού χαρακτήρα συλλέχθηκαν από την ιστοσελίδα

<https://www.paidiatros.com/neogennito-vrefos/yeia/bottles-pacifiers-children-facial-deformity>

